

מילות פרידה לחנה היקרה מבית הדר / נעמי נוימן

דברים בהלוויה

חנה הגיעה לבית הדר לפי בחירתה.

אני כבר פגשתי אותה שם **כדיווה גדולה**. הרבה פעילויות התרחשו בהשראתה. קראתי לה ועדת תרבות.

הפרעת הראייה חידדה את השמיעה. חנה ישבה במקום קבוע, מול הכניסה. היא הייתה בעלת זיכרון חזק ביותר.

הוודאות, הסקרנות, תגובה מהירה ורצון ענק למשמעויות בחיים - גרמו לה להעביר את הזמן בטוב.

היא ציינה פעמים רבות שהיא מאוד שמחה שהגיעה לבית-הדר, ושבבית-הדר נשארו לה חיים שלמים, לפי יכולותיה.

עד לפני שנים מעטות היא הייתה גם מאוד מאוד שותפה בשיח הדיירים, הביאה ידע רב מעולם הקולנוע והמוזיקה, וגם מהקיבוץ.

היה לה חשוב לשמוע כל שבוע את עיתון הקיבוץ, ומדי יום את העיתון היומי, שאותו הקראנו לה. חנה הייתה שנים רבות מרכז החלל הגדול, דעותיה נשמעו, סיפור חייה המרתק עד בואה לעין השופט - גם הוא נשמע.

לבית הדר, לדיירים ולעובדים לאורך השנים, הייתה זכות גדולה לטפל בחנה ולזכות בתודה שלה לכל מחווה קטן.

צילום: אלכס פינדלאי, 2018

